

Šola, ki odpre vsa vrata

II. gimnazija Maribor

EU in varnostna politika

Razpravljalni esej pri evropskih študijah

AVTOR:

Luka Frim, 4. A

Maribor, januar 2022

KAZALO VSEBINE:

POVZETEK	3
1 UVOD	4
2 ZGODOVINSKO OZADJE	5
4 SKUPNA ZUNANJA IN VARNOSTNA POLITIKA (CFSP) TER PESCO	6
5 FRONTEX	Napaka! Zaznamek ni definiran.
6 ZAKLJUČEK	Napaka! Zaznamek ni definiran.
7 VIRI	Napaka! Zaznamek ni definiran.
8 VIRI SLIK	Napaka! Zaznamek ni definiran.

POVZETEK

V razpravljalnem eseju sem raziskoval področje varnostne politike na EU ravni. Zanimalo me je kako se EU in njene članice povezujejo na tem področju, kakšne so problematike te politike in s katerimi programi/agencijami se EU sooča z varnostnimi vprašanji, kot na primer z ilegalnimi migracijami. Osredotočil sem se le na dva dela evropske varnostne politike: PESCO in Frontex, saj struktura in hierarhija vseh agencij in programov po svoji kompleksnosti presegata cilj te naloge. Informacije sem pridobival iz uradnih spletnih strani EU, EU brošur in novinarskih člankov o tej temi. Na koncu podam svoje razmišljanje o EU pristopu.

Ključne besede: Varnost, migracije, integracija, PESCO, Frontex.

1 UVOD

V današnjem času Evropi grozi mnogo nevarnosti najprej pandemija COVID-19, razkroj demokratičnih institucij znotraj posameznih članic, eskalacija na poljsko-beloruski meji, razpad BiH, celo vojna med Ukrajino in Rusijo, nekontrolirane migracije in seveda klimatska katastrofa. Zato je zelo pomembno, da ima EU enotno vizijo soočenja s temi perečimi problemi, saj če je ne bo imela bi lahko to pomenilo konec EU kot jo poznamo danes, ki omogoča državljanom mnogo bonitet kot so: večja mobilnost in ekonomska svoboda.

Nekateri znotraj posameznih EU članic pravijo, da je za reševanje teh prednosti in ohranjanje tradicionalnih vrednot (krščanska vera, nuklearna družina, svetost življenja, patriotizem) potrebna večja varnost in suverenost posameznih članic: pred terorizmom in pred migranti, ki se ne morejo integrirati, temveč hočejo vsiliti svoja lastna prepričanja, zato otežujejo prehod njihovih mej in gradijo zidove. S tem zagovorniki teh idej kot so voditelji držav kot Poljska in Madžarska ravnavajo nasproti evropskim idealom in povzročajo le večji razkol.

Drugi pa menijo, da je cilj lahko dosežen skozi diplomacijo in multilateralnim sodelovanjem. Želijo močnejšo in bolj enotno EU, ki bi lahko sprejemala odločitve v imenu vseh članic. Podporniki te ideje so tako imenovani evropski radikalci, ki zahtevajo federativno Evropo, kot je pred kratkim bilo odmevano v programu nove nemške vlade. To vključuje tudi implementacijo prve prave evropske vojske, ki bi bila nameščena ob EU meje. Torej tudi ta stran meni, da je za varnost in blagostanje državljanov potrebna nadzorovana migracijska politika. Danes že obstajajo razni programi, ki to uresničujejo. Ampak tukaj se lahko vprašamo ali je ta sedanja smer pravšnja, ali obstaja še kakšna alternativa, ki bi bila bolj humanitarna in solidarna ter ne gleda na vsako stvar kot nevarno.

2 ZGODOVINSKO OZADJE

Zgodovinsko gledano so začetek evropske integracije zaznamovali številni ločeni projekti, ki potekajo na treh vzporednih, a povezanih tirih: gospodarsko, politično in vojaško sodelovanje.

Slednje ni bilo samo pomembno zaradi strašanskih posledic druge svetovne vojne, temveč tudi zaradi takratne hladne vojne, ki je neposredno ogrožala tudi Evropo. Da bi ZDA naredile Evropo v trdni branik pred sovjetsko ekspanzijo so uvedle Marshallov načrt, ki naj bi oživil njeno gospodarstvo. Kmalu zatem so ustanovili še zvezo NATO, mednarodno vojaško-politično organizacijo zahodnih držav za obrambo. S tem je Evropa postal zelo odvisna od ZDA in zaznamuje začetek tesnega sodelovanja. Prav tako je Robert Schuman "predlagal, da bi bilo treba proizvodnjo premoga in jekla, tj. surovin, ki sta se uporabili pri pripravah na vojno, upravljati skupaj in tako zagotoviti, da se nobena država ne bi mogla skrivaj oboroževati proti drugim državam (Generalni direktorat za komuniciranje, 2020, str. 11)." Na podlagi tega se je leta 1952 ustanovila Evropska skupnost za premog in jeklo.

Težave so s tovrstno varnostno politiko so se začele, ko je po sprožitvi korejske vojne grozila eskalacija tudi v razdeljeni Nemčiji. ZDA je zatoj hotela začeti oboroževati Zahodno Nemčijo proti NDR. Temu je nasprotovala Francija, ki se je bala ponovno vojaško močne Nemčije in leta 1950 predlagala ustanovitev Evropske obrambne skupnosti, torej evropsko vojsko. Ampak zaradi nizke podpore znotraj članic in nevarnosti, da bi ZDA nehala varovat Evropo je bila obrambna skupnost preklicana. 1954 je nastala tudi Zahodnoevropska Unija (WEU), vojaško zavezništvo, ki je bilo zaradi NATA brez prave moči (Fontaine, 1998, str. 34). Tako se je Evropa za teritorialno varnost do konca hladne vojne zanašala na NATO, kar je onemogočalo razvoj tesnejšega evropskega sodelovanja in pustilo ideje o skupni vojski v ozadju.

Po "padcu komunizma" se je NATO začel širiti na vzhod v bivše članice Sovjetske zveze. Ampak po napadu 9. septembra se je politika NATO spremenila, saj se je "začel premikati čez meje svojega tradicionalnega območja odgovornosti, to je Evrope in Severne Amerike (Basov, 2019)." Kot na primer v Iraku in Afganistanu, državi, ki sta še do danes zaznamovane s posledicami vojne. To je spet sprožilo popularnost ideje o evropski vojski in mogoče celo debato ali hočejo biti EU članice vedno vpletene v vojne ZDA. Omembe vredna posledica te globalizacije NATA je, da

je s tem EU postala glavna izvajalka varnosti na Balkanu (Basov, 2019). Značilno je, da v primeru krize EU ravna s "mehkejšimi" ukrepi kot so gospodarske sankcije, medtem ko se NATO vplete s "trdimi" ukrepi kot je vojaška intervencija, primer tega je bilo bombardiranje Srbije 1999.

Pomembna prelomnica na področju varnostne politike EU je bila Lizbonska pogodba leta 2007, ki je končno razjasnila dolžnosti članic. Na njej so bile naloge WEU prenesene na EU in nastala je skupna varnostna in obrambna politika (CSDP). Vse članice CSDP (razen Danske) so dolžne zagotoviti vso potrebno vojaško pomoč, v primeru terorističnega napada ali naravne nesreče v eni izmed članic (dostopno na: <https://valdaiclub.com/a/highlights/is-europe-ready-to-form-its-own-army/>, 23. 1. 2022).

Nastane nova funkcija visokega predstavnika za zunanje zadeve in varnostno politiko (trenutno Josep Borrell), ki vodi CSDP in CFSP. Slednje vodi s pomočjo diplomatske službe Evropske službe za zunanje delovanje (EEAS) (dostopno na:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:foreign_security_policy, 23. 1. 2022).

S tem je EU postala bolj neodvisna od zaščite ZDA in zaznamuje pravi začetek njenega prizadevanja za okrepitev svoje zunanje politike.

4 SKUPNA ZUNANJA IN VARNOSTNA POLITIKA (CFSP) TER PESCO

Skupna zunanja in varnostna politika EU stremi k reševanju sporov med državami in spodbuja diplomacijo preko katere so doseženi kompromisi, dopolnjujejo pa jo trgovina z drugimi velikimi gospodarstvi, humanitarna pomoč revnim in prizadetim državam in obramba (Generalni direktorat za komuniciranje, 2020, str. 51).

Naloge varnostne politike so:

- ohranjati mir
- krepiti varnost po svetu
- spodbujati mednarodno sodelovanje
- razvijati in utrjevati demokracijo, pravno državo ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin (dostopno na: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:foreign_security_policy, 23. 1. 2022).

Skupna je zato, ker meni, da lahko skupni pristop vseh članic pusti večji pečat kot pa če bi se le ena manjša država za nekaj zavzemala (na primer Slovenija). Dober primer tega je kako je EU razglasila, da so bile volitve v Belorusiji neveljavne in po represiji ljudstva uvedla razne ekonomske sankcije.

Obramba poteka proti dezinformacijam, kibernetičnim, terorističnimi napadom in hibridnim grožnjam. Prav tako želi ta politika ustvariti pogoje za energetska varnost in zeleno tranzicijo.

CFSP je bila vzpostavljena kot nujnost, saj je evropska skupnost potrebovala skupnega akterja, ki bi lahko posredoval evropsko stališče mednarodnim ustanovam kot je OZN in uskajeval skupni pristop k zunanji politiki. Bila je nekakšna naravna reakcija na ogromne geopolitične spremembe na koncu 20. stoletja, ki so razstresle naše območje – razrešitev delitve evropskega kontinenta leta 1989 in njeno posledično ponovno združenje Nemčije, razpad SFRJ leta 1991 in Sovjetske zveze leta 1992. Seveda je pri teh evropska skupnost hotela biti na zmagovalni strani in začela je širiti svoje ideje Zahoda na bivše komunistično urejene države, da bi si povečala svoj politični in ekonomski vpliv (Fontaine, 1998, str. 34).

CFSP je bil uradno ustanovljen s Pogodbo o Evropski Uniji (Maastrichtska pogodba) leta 1992, ki je prav tako prinesla uradni naziv "Evropska unija" kar nakazuje poleg gospodarskega sodelovanju tudi politično dimenzijo (Kezunovič, 2003, str. 5).

Za uspešno sodelovanje se članice vzajemno obveščajo in posvetujejo o vseh zadevah splošnega interesa. Skupna stališča, ki jih zavzame Svet EU določajo pristop EU do določene problematike (geografske, politične) - za večino odločitev v zunanji politiki se morajo strinjati vse države EU (dostopno na: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:foreign_security_policy, 23. 1. 2022). Primer tega je bilo na nedavnem zasedanju, na katerem je bilo stališče zunanjih ministrov EU članic in visokega predstavnika glede sankcij do Rusije zaradi agresije proti Ukrajini enoglasno.

CFSP velja za steber Evropske unije (do Lizbonske pogodbe) in zajema vsa področja zunanje politike, vključno z varnostjo, a njene določbe se naj nikakor ne bi vmešavale v posebnosti obrambne in varnostne politike nekaterih članic, kot na primer nevtralne Avstrije in Francije—edine jedrske sile v EU (Fontaine, 1998, str. 34). Fontaine (1998) je ob pisanju menil, da bi "CFSP v času lahko pripeljal do skupne obrambe, v obliki popolne unije s strateško in vojaško razsežnostjo (str. 35)." Kezunovič (2003) pa meni, da se "zdi skupna evropska armada oddaljena perspektiva, saj bi za to potrebovali soglasje vseh članic Unije, kar pa v tem trenutku še ni uresničljivo (str. 127)." A kot se je izkazalo še danes ni obstoječe EU vojske. Skozi leta je bil CFSP okrepljen z naknadnimi pogodbami in verjetno je financiran iz Evropskega obrambnega sklada, ki je nastal 2017 in naj bi 5,5 milijarde evrov na leto vložil v povečanje evropskih obrambnih zmogljivosti (dostopno na: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/IP_17_150, 25. 1. 2021).

Slovenija si je s članstvom povečala politično težo in njen pomemben prispevek CFSP-ju je poznavanje razmer na območju zahodnega Balkana. Prav tako se je z njim zavezala evropskemu pravnemu redu, ki ga mora spoštovati (Kezunovič, 2003, str. 128).

PESCO

PESCO je stalno strukturirano sodelovanje, ki je bilo zamišljeno že v Lizbonski pogodbi. Gre za sodelovanje posameznih članic na vojaškem področju. Uradno je bil ustanovljen šele leta 2017, po britanskem izstopu iz EU in izvolitvi Donalda Trumpa, zato je obramba eno od glavnih področij, na katerih EU poskuša pokazati svojo dinamičnost in moč prilagajanja novim izzivom (dostopno na: https://ecfr.eu/article/commentary_time_for_the_sleeping_beauty_to_wake/, 25. 1. 2022). Prvo je namreč pomenilo notranje politično nestabilnost in veliko izgubo EU proračuna, administracija Trumpa pa je bila prva, ki je odgovornost ZDA vlaganja sredstev v NATO za varovanje EU postavila pod vprašaj. To je EU vzela resno in se odločila, da hoče povečati svojo obrambno neodvisnost.

Članicam naj bi omogočilo, da na določenih področjih sodelujejo tesneje od drugih, ne da bi za to potrebovale soglasje ali sodelovanje vseh drugih in predvideva tudi skupne evropske bojne enote, obrambni sklad pri evropski komisiji, iz katerega bo financirano vojaško raziskovanje (dostopno na: <https://old.delo.si/svet/evropa/novi-casi-stare-evropske-vojaske-sanje.html>, 24. 1. 2022). Članice PESCA so vse razen Danska in Malta.

Kritiki pravijo, da bo PESCO oslabil delovanje NATA, a evropski uradniki pravijo, da bo le okrepil NATO-evropsko sodelovanje, ki utrjuje transatlantske odnose.

Dolgoročno naj bi PESCO zmanjšal vlogo Nata v Evropi. Uspešen razvoj te službe bo zagotovil, da se nevtralne evropske države – Avstrija, Irska, Finska in Švedska – ne bodo pridružile Natu. Zato naj bi Rusija bila manj agresivna glede tega, saj najbolj nasprotuje širjenju NATA (dostopno na: <https://valdaiclub.com/a/highlights/is-europe-ready-to-form-its-own-army/>, 24. 1. 2022).

5 FRONTEx

Frontex je Evropska agencija za mejno in obalno stražo. Govor o njem sem prvič zasledil enkrat predlani in sicer, da gre za neko predstopnjo evropske vojske in da bo njen proračun kar precejšen. Ob raziskovanju za to sem bil kar presenečen, da je bil ustanovljen že leta 2004 in da ima sedež v Varšavi. Prav tako nisem vedel, da je Slovenec, Marko Gašperlinom predsednik Upravnega odbora Frontexa.

Ustanovili so ga, da bi zunanje meje EU bile bolj nadzorovane med migrantsko krizo in da bi omogočil boljši pregled nad prihodom migrantov v EU, s ciljem da bi bilo število teh v racionalnih merah. A nedavno je agencija doživela veliko razširitev, ki je v medijih povzročila razburjenje. Namreč gre za prvo uniformirano agencijo v EU, zato se jo je prijelo ime "evropska vojska".

Frontex vodi Upravni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki iz vseh članic znotraj Schengenskega območja in dveh predstavnikov Evropske Komisije. Zagotavlja učinkovit nadzor nad pristojnostmi agencije in transparentnost delovanja, prav tako odreduje proračun (dostopno na: <https://frontex.europa.eu/about-frontex/who-we-are/management-board/>, 25. 1. 2022).

Frontex ima 3 glavne cilje:

- zmanjšanje ranljivosti zunanjih meja
- zagotovitev varnih in dobro delujočih mej EU
- načrtovanje in vzdrževanje zmogljivosti evropske mejne in obalne straže

(dostopno na: <https://frontex.europa.eu/about-frontex/who-we-are/foreword/>, 24. 1. 2022).

Ta potreba po močnem nadzoru zunanjih mej izhaja iz dejstva, da je notranjost EU v Schengenskem območju, ki omogoča potovanje prek meja brez potnega lista. Argument za nujnost obstoja Frontexa je, da če mejnih pregledov na internih mejah ni, da morajo biti na zunanjih okrepljeni in pogosti. Deluje torej na območjih zunanjih meja in sodeluje z nacionalnimi mejnimi organi ter daje strokovno in tehnično podporo.

Ima več pristojnosti med drugim so to:

- spremlja vzorce in gibanja pri nedovoljenih migracijah in čezmejnem kriminalu na zunanjih mejah,
- koordinira skupne operacije, tudi pošiljanje specializiranega osebja in opreme
- ob velikem migrantskem pritisku lahko hitro ukrepa z napotitvijo evropskih mejnih policij
- usposabljanje mejnih organov, da za mejno kontrolo veljajo enotni standardi, ne glede na to, kje v EU migranti prečkajo meje, za komunikacijo morajo uslužbenci na primer znati angleščino
- lahko vrača migrante (države določajo koga) (dostopno na: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/institutions-and-bodies-profiles/frontex_sl, 24. 1. 2022).

Z zgoraj omenjeno razširitvijo je Frontex med pandemijo doživel veliko prestrukturiranje in povečala se mu je vloga. Svoj domet je razširil iz le podpore mejnih pregledov na delovanje na tako imenovana predmejna območja, območja od koder migrantski tokovi izvirajo. S tem bi jih radi ustavili že v začetku. Zato je Frontex že prisoten v državah kot Srbiji, Albaniji in Turčiji. Prav tako so edino osebje nameščeno na meji z Gibraltarjem (dostopno na: <https://www.youtube.com/watch?v=NZ0V4Dxk4KE&t=224s>, 25. 1. 2022). Pri mnogih je to skrb vzbujajoče, saj menijo da to presega Frontexove pristojnosti.

Pomen te nedavne razširitve sem izluščil iz intervjuja z Markom Gašperlinom, ki je kot zaposleni seveda zagovornik delovanja Frontexa. Gašperlin meni, da je Frontexu prinesla stalno sestavo, torej da se je začelo več rekrutiranja "statutarnega stafa"- zaposlenih pri agenciji, ki jih je bilo treba usposobit in opremit. Gašperlin pripadnike imenuje prvi EU uradniki s policijskimi pooblastili in trdi da so zdaleč od EU vojske. Mejna straža je odraz t. i. deljene pristojnosti za nadzor zunanjih meja med državami članicami in EU.

“Standing corps” so iz treh kategorij častnikov:

1. kategorija: pripadniki, ki jih usposobi Frontex
2. kategorija: osebje, ki ga pošiljajo države na dolgoročno sekundiranje za 2 leti
3. kategorija: osebje članic, ki so poslani na kratke misije za 2-3 mesece na zunanje meje

Načrt je, da se v letih 2020-2027 št. stražarjev prve kategorije zviša na 3000 in skupno št. standing corps na 10000 ljudi (dostopno na: <https://frontex.europa.eu/we-support/standing-corps/>, 25. 1. 2022).

Na primeru Madžarske Gašperlin pojasni delovanje Frontexa po sodbi EU sodišča, ki pravi da madžarska praksa glede mednarodne zaščite in migrantske politike ni v skladu z EU predpisi. Po sodbi se praksa ni spremenila, zato je bil direktor agencije dolžen suspendirati aktivnosti po uredbi, da če je v kateri članici kršenje človekove pravic prakticirano, Frontex tam ne sme sodelovat. To je kar kritična točka, h kateri se bom vrnil kasneje.

Zagovarja sporazum vračanja migrantov, na osnovi katerega se lahko ljudi, ki nedovoljeno prečkajo meje lahko vrne v sosedne države. Ob omembi italijanske sodbe, ki razglša da se v Sloveniji dogajajo nezakoniti pushbacki na Hrvaško in posledično v BiH, prizna da Slovenija vrača ljudi v Hrvaško in matične države po zakoniti poti. Ampak hkrati kritizira večino migrantov, ki odidejo naprej, kljub temu, da še njihov azilni postopek traja. Pravi tudi, da je azilski postopek EU zastarel in neučinkovit, za upravičence pa je čakalna doba predolga.

Prizna, da je vračanje migrantov velik problem, ampak iz napačnih razlogov, skrbi ga ne do kolikšne mere je to humano, temveč nizka učinkovitost EU, ki dve tretjini neupravičenih ljudi (“ilegalnih migrantov”) ni sposobna vrniti v matične države- premalo opreme, sredstev. Zato je po njegovem mnenju sodeč potreben Frontex, ki bi to v prihodnosti lahko zagotovil, saj že danes širi svojo tako rekoč vojaško opremo.

Meni, da so tako vizija populistov, ki pravijo, da je rešitev poostreno varovanje meja kot tudi liberalna vizija nerealni in da je odgovor v “celovitem sistemu in odgovornosti vseh držav glede tega (dostopno na: <https://www.rtvsl.si/evropska-unija/gasperlin-trenutni-azilni-postopki-ne-delujejo/551803>, 25. 1. 2022).”

Kritika:

V tem delu bom izpostavil le nekaj spornih dejstev o Frontexu.

- **Večanje pristojnosti:** do leta 2016 je bilo namreč rečeno, da se Frontex nikoli ne bo oboroževal oziroma ne bo imel vojaške opreme, temveč le spremljal razmere na mejah in da bo predvsem koordinacijski urad. A danes smo priča nasprotnemu razvoju. Do sedaj je že nakupoval drone pri izraelskih podjetjih in Airbusu (dostopno na: <https://www.euractiv.com/section/justice-home-affairs/news/eu-signs-contract-with-airbus-and-israeli-arms-companies-to-spot-migrant-boats-with-drones/>, 26. 1. 2022).
- **Ignoriranje kršenja človekovih pravic na poljsko-beloruski meji:** ob lanski krizi na poljsko-beloruski meji so prišle na plan poročila raznih nevladnih iniciativ o kršenju človekovih pravi in pravice do azila. Migranti so bili takoj ob prihodu v Belorusijo prisiljeni oditi na poljsko mejo, da bi ustvarili pritisk na EU naj opusti ekonomske sankcije. Ker ima Poljska trenutno zelo konservativno vlado je preprečevala prehode in migrante puščala na vmesnem območju v nečloveških razmerah. Frontex je ob začetku krize poslal svoje enote na mejo, a mu ni bil dostop do meja dovoljen. Vzrok vidi Polona Fijavž v tem, da če bi bil Frontex neposredno na meji, da bi deloval zoper svoje uredbe o spoštovanju človekovih pravic in prepovedi sodelovanja s članico v prekršku s temi. Tako je lahko agencija ignorirala prekrške in ji ni bilo treba zagnati azilnih postopkov za ljudi. A menim, da bi odhod Frontexa lahko odprl le še več možnosti za te prekrške in je luknja že v sami tej uredbi (dostopno na: <https://365.rtvsllo.si/arhiv/studio-city/174824714>, 25. 1. 2022).
- **Proračun:** prav tako so opazne večje razlike v proračunu Frontexa. Ta je od le 6 milijonov evrov leta 2005, narasel na 754 milijonov predvidenih za leto 2022, torej ni nobenih znamenj, da bi se ta eksponentna rast kmalu ustavila (dostopno na: https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Budget/Frontex_VOBU_2022.pdf, 25. 1. 2022).

6 ZAKLJUČEK

Po branju večih člankov kolektiva mladih Evropejcev sem bil kar presenčen, v kolikšni meri podpirajo nastanek prave EU vojske. Ti že razmišljajo, da bi se morala na EU ravni uvesti Lingua Franca in da bi moral biti ta eden izmed večjih evropskih jezikov kot so španščina, nemščina ali francoščina. Trdijo, da bi to morala biti francoščina, ker je bila že v preteklosti jezik diplomacije in ima največji mednarodni vpliv poleg španščine (govorjena je v Kanadi, mnogih državah Afrike in Francoski gvajani v Latinski Ameriki) ter je drugi najbolj popularen jezik učenja po angleščini (dostopno na: <https://www.romuluseurope.eu/articles/europe-needs-a-lingua-franca/>, 25. 1. 2022). Zgleda da so ti mladi že en korak naprej v prihodnosti, saj jim je obstoj evropske vojske v prihodnosti samoumeven in razmišljajo, da bi ji enotni jezik olajšal delo - omogočil komunikacije med pripadniki in tudi okrepil evropsko identiteto.

A menim, da obramba in varnost pred tujim ni ena izmed najbolj pomembnih vrednot Evropejcev, čeprav bi tako lahko po EU politiki sodeč lahko tako mislili. Premnogokrat lahko tudi sama politika pri ljudeh fabricira neke vrednote, ki so lažne. Primer tega je bila poljska propaganda proti migrantom, ki jih je prikazovala na najbolj sprevržene načine (da naj bi imeli spolne odnose z živalmi). Mislim, da notranje težave EU predstavljajo mnogo večjo grožnjo kot pa nekaj zunanjega kot migracije, ki lahko družbo tudi obogatijo s svojim znanjem in kulturo. Zato mar ne bi bilo bolje pokazati človeškega obraza in pomagat ljudem v stiski, konec koncev bi to bilo v skladu z mednarodnim pravom in tako solidarno dejanje bi svetu pokazalo, da je Evropa svetilnik demokratičnih vrednot (Štamfelj, 2021).

Čeprav se zdi danes uvedba evropske vojske neizvedljiva, jo vseeno jemljem resno. Razumem iz katerega zornega kota izhajajo podporniki te ideje kot so Macron in Merkel in razumem da mora EU biti med vodilnimi silami sveta. Ampak podpiram zunanjo politiko, ki enotno nasprotuje avtoritarnim režimom z raznimi sankcijami, čeprav imajo omejen učinek; ki se bori proti spodbujanju vojn, ki so v interesu oboroževalne industrije; išče mir z multilateralnimi odnosi in ne vsiljuje svoje družbeno-ekonomske teorije na drugače urejena gospodarstva.

Menim, da je danes še bolj kot kdajkoli prej po tolikšnih krizah namesto varnosti meja, ki človeštvo le še bolj deli, bolj potrebna varnost ljudi v ekonomskem smislu. Zato mislim, da je EU zmožna se tudi bolj osredotočit na povečanje socialne enakosti z različnimi koncepti, eden izmed njih je ideja univerzalnega temeljnega dohodka, ki je popolnoma v domeni zmožnosti Evropske centralne banke glede na to kolikšne vsote evrov je naprinala v času epidemije in naj bi ga dajala večjim evropskim bankam celo po negativnih obrestih.

Navsezadnje je eden izmed največjih dosežkov EU Schengen, ki zabrisuje meje, vzroke za premnogo konfliktov na stari celini. Zato bi to morali razširiti po konceptu Interraila Evropske Komisije, ki ne pozna meja in dejansko okrepi občutek evropske identitete preko poznavanja raznolikih kultur, ne pa nekaj tako umetnega kot skupna vojska.

7 VIRI

Andrinek G. (2021): *Gašperlin: Trenutni azilni postopki ne delujejo*. Dostopno na:

<https://www.rtv slo.si/evropska-unija/gasperlin-trenutni-azilni-postopki-ne-delujejo/551803> (uporabljeno 25. 1. 2022, ob 19. uri).

Basov, F. (2019): *Is Europe Ready to Form Its Own Army?*. Dostopno na:

<https://valdaiclub.com/a/highlights/is-europe-ready-to-form-its-own-army/>
(uporabljeno 23. 1. 2022, ob 19. uri).

Benavente, E. (2017): *Time for the Sleeping Beauty to wake*. Dostopno na:

https://ecfr.eu/article/commentary_time_for_the_sleeping_beauty_to_wake/
(uporabljeno 25. 1. 2022, ob 19. uri).

European Commission, Directorate-General for Communication. (2020): *EU & jaz*. Brussels: Publications Office.

Fontaine, P. (1998): *EUROPE IN 10 POINTS*. Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.

TLDR News (2021): *Frontex: How the EU's Growing 'Army' is Attempting to Secure the Border* - TLDR News. Dostopno na:

<https://www.youtube.com/watch?v=NZ0V4Dxk4KE&t=224s> (uporabljeno 25. 1. 2022 ob 19. uri).

Iavarone S. (2021): *Europe needs 'A Lingua Franca'*. Dostopno na:

<https://www.romuluseurope.eu/articles/europe-needs-a-lingua-franca/> (uporabljeno 25. 1. 2022 ob 18. uri).

Kezunovič, M. (2003): *SLOVENIJA IN EVROPSKA UNIJA - o pogajanjih in njihovih posledicah*. Ljubljana: Urad Vlade RS za informiranje.

Leggeri, F. (2020): *Who we are*. Dostopno na: <https://frontex.europa.eu/about-frontex/who-we-are/foreword/> (uporabljeno 24. 1. 2022 ob 20. uri).

Slabe D. (2017): *Novi časi, stare evropske (vojaške) sanje*. Dostopno na: <https://old.delo.si/svet/evropa/novi-casi-stare-evropske-vojaske-sanje.html> (uporabljeno 24. 1. 2022 ob 20. uri).

Standing Corps. (2021). Dostopno na: <https://frontex.europa.eu/we-support/standing-corps/> (uporabljeno 25. 1. 2022 ob 20. uri).

Urad za publikacije. (2020). *Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) - EUR-Lex*. Dostopno na: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:foreign_security_policy (uporabljeno 23. 1. 2022 ob 20. uri).

Who we are. (2020). Dostopno na: <https://frontex.europa.eu/about-frontex/who-we-are/management-board/> (uporabljeno 25. 1. 2022 ob 20. uri).

Budget 2022. (2022). Dostopno na: https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/Budget/Frontex_VOBU_2022.pdf, uporabljeno 25. 1. 2022 ob 17. uri).

Žerjavič, P. (2017): *EU dobiva tudi bolj vojaški obraz*. Dostopno na: <https://old.delo.si/svet/evropa/ministri-eu-soglasno-podprli-vzpostavitev-novega-vojaskega-poveljstva.html#> (uporabljeno 23. 1. 2022 ob 21. uri).

Štamfelj, D. (2022): *Vzhodnoevropski gejmi*. Dostopno na: <https://365.rtvlo.si/arhiv/studio-city/174824714> (uporabljeno 25. 1. 2022 ob 19. uri).

8 VIRI SLIK

Slika 1: Logotip DGM, vir: <https://www.druga.si/wp-content/uploads/2015/08/logo2.jpg>